

Sygn. akt IV CSK 672/19

POSTANOWIENIE

Dnia 10 czerwca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Karol Weitz

w sprawie z wniosku M. T.
przy uczestnictwie M. K.
o podział majątku spółki cywilnej,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 10 czerwca 2020 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki postępowania
od postanowienia Sądu Okręgowego w L.
z dnia 23 listopada 2018 r., sygn. akt [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od uczestniczki postępowania M. K. na rzecz wnioskodawczyni M. T. kwotę 5400 zł (pięć tysięcy czterysta złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być wobec tego osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze

publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej od postanowienia Sądu Okręgowego w L. z dnia 23 listopada 2018 r. Wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżąca powołała się na występowanie istotnych zagadnień prawnych, wymagających przesądzenia tego, czy w razie zawarcia umowy partnerskiej do rozliczeń pomiędzy stronami zastosowanie znajdują przepisy dotyczące spółki cywilnej, czy uregulowania zawarte w umowie stron, oraz w jakim trybie należy rozpoznać sprawę o rozliczenia pomiędzy stronami wynikające z zawartej umowy partnerskiej.

Istotność zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1) k.p.c.) konkretyzuje się w tym, że w danej sprawie występuje zagadnienie prawne mające znaczenie dla rozwoju prawa lub znaczenie precedensowe dla rozstrzygnięcia innych podobnych spraw. Zgodnie z utrwalonym poglądem orzecznictwa, przedstawienie okoliczności uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej ze względu na przesłankę istotnego zagadnienia prawnego polega na sformułowaniu tego zagadnienia i wskazaniu argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Musi przy tym chodzić o zagadnienie nowe, dotychczas nierozpatrywane w judykaturze, które zarazem ma znaczenie dla rozpoznania wniesionej skargi kasacyjnej (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11 i z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151).

Przedstawione przez skarżącą twierdzenia nie pozwalają na stwierdzenie, że w sprawie spełniona została przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, o której mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 1) k.p.c.

Skarżąca ograniczyła się do sformułowania dwóch pytań, które w jej ocenie nasuwają się na tle okoliczności sprawy, i podkreślenia ich znaczenia i konieczności zajęcia się nimi przez Sąd Najwyższy. Nie przedstawiła jednak w części skargi kasacyjnej obejmującej wnioski o jej przyjęcie do rozpoznania

i jego uzasadnienie jakiegokolwiek wyводу prawnego, w którym zawarte zostałyby argumenty wskazujące na możliwe wątpliwości i ewentualność różnej oceny postawionych pytań. W rzeczywistości pytania te są osadzone ściśle w okolicznościach sprawy i sprowadzają się do przyjęcia określonych skutków - założonej przez skarżącą - kwalifikacji umowy, która łączyła strony. W tym ujęciu nie są to pytania o znaczeniu wykraczającym pod okoliczności konkretnej sprawy, lecz pytania dotyczące sposobu jej rozstrzygnięcia. Nie spełniają one tym samym kryteriów ich kwalifikacji jako zagadnień prawnych w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1) k.p.c.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 w związku z art. 13 § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 520 § 3 i art. 98 § 3 oraz art. 108 § 1 w związku z art. 391 § 1, z art. 398²¹ i z art. 13 § 2 k.p.c.